

Mirailaren aintzinean

Doinua : Ludi bizitza abesti gozoz

Nahiz ta ikusi behar nukeen
Ene aurpegi finean
Begirada leun eta segurra
Segurtamena soinean
Nahiz eta nitaz harro senditu
Nahi nukeen, ezinean
Munstro bat baizik ez dut ikusten
Mirailaren aintzinean

Txistu ta irain eragile bat
Gehiegitan zauritua
Influencerren kopia gris bat
Ase ezinez doitua
Argiki ezetz erantzun eta
Behin ta berriz hunkitua
Gure gorputzez desgustatzeaz
Ezin izan harritua

Presio latz bat dugu gainean
Behera, gora, behera
Baina pixka bat pentsatu eta
Hori normala ote da ?
Goazen behingoz gure gorputza
Den bezala onartzera
Ereduetan ereduena
Senditu dadin norbera

Emazte eta nerabea niz
Ezin izanik bestela
Bizi osoa pasatuko dut
Seguruenik horrela
Eta ez dut nahi jartzatu eta
Jarri zombie bat bezela
Egun batean onartuko dut
Naizen bezala naizela

Miraila eder, miraila maite
Aski so egin zaitugu
Elkar maite ez baldin badugu
Nork maitatuko gaitu gu ?
Elgarrekilan iragaiteko
Bide puska bat baitugu
Azken finean ene mamiak
Zure isla garaitu du